

2. Деркач Ю.А., Чубай В.М. Спрощені системи оподаткування: переваги, недоліки та шляхи їх усунення/Ю.А. Деркач, В.М.Чубай// Науковий вісник НЛТУ України. – 2011. – №6. – с. 155-162.

3. Лебідь А. Ю. Особливості спрощеної системи оподаткування. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://repository.hneu.edu.ua>.

4. Брижань І. А. Реформування системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва як один із заходів державної підтримки їх розвитку / І. А. Брижань, О. О. Олійник // Економіка і регіони. – 2009. – № 2. – С. 3–6.

Дмитро Матвій

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: кан. екон. наук, доцент Амбрик Л. П.

ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ МИТНИМИ РИЗИКАМИ В УКРАЇНІ

Динамізм сучасного економічного простору вимагає від учасників економічних відносин своєчасного реагування на ризики, з якими вони стикаються у своїй діяльності. Особливо це стосується зовнішньоекономічної діяльності, тісно пов'язаної з інтеграційними і глобалізаційними процесами та економічними особливостями країн-контрагентів [1, с. 91].

Розширення міжнародних зв'язків, невідпинний розвиток зовнішньоекономічної діяльності, формування нових світогосподарських відносин передбачає постійне вдосконалення та проведення кардинальних змін в управлінні митними ризиками. Реалізація державної митної справи передбачає забезпечення балансу між регуляторним контролем і сприянням міжнародній торгівлі, при цьому, виникають митні ризики та ризики в управлінні митними органами, що у своїй сукупності утворюють цілу систему, що є суттєвою перешкодою на шляху для виконання державних функцій. Чітке уявлення про всю множину ризиків та взаємозв'язок між ними є важливою умовою мінімізації їх негативних наслідків та підвищення ефективності здійснення державної митної справи [1, с. 91].

Дослідженню питань, пов'язаних із управлінням митними ризиками, присвячені праці І. Бережнюка, А. Войцещука, С. Галько, П. Пашка, П. Пісного, С. Терещенка та інших науковців.

Постійна робота з мінімізації ризиків – невід'ємна складова ефективного функціонування будь-якої організації, в тому числі митної служби України, як системи з власною внутрішньою структурою та широкими зовнішніми зворотними зв'язками. Тісне співробітництво України із Європейським Союзом (ЄС), як на рівні країн-учасниць, так і на рівні структурних підрозділів митних установ, доступ до спеціалізованих баз даних ЄС сприятиме успішному наповненню системи управління митними ризиками в нашій державі.

Корисним може бути досвід польських колег щодо розвитку вітчизняної системи управління ризиками на регіональному рівні. Суттєвими перевагами, що сприяють успішному застосуванню методів управління ризиками в митній адміністрації Республіки Польща є також нормативно-правове забезпечення цього питання в законодавстві ЄС, зокрема в Митному кодексі ЄС, розвинена інфраструктура митних органів, забезпечення необхідними технічними засобами митного контролю [2].

Слід зазначити, що на сучасному етапі базовим регуляторним актом, що закріплює ключові положення з управління ризиками митними адміністраціями країн-членів та забезпечення безпеки кордонів ЄС, є Митний кодекс Співтовариства. Відносно країн, які орієнтовані на приєднання до ЄС, серед яких й Україна, на основі кращих європейських практик Єврокомісією розроблено практичні рекомендації для 22 ключових областей митного регулювання, зокрема, управління ризиками, які спрямовані на модернізацію митних служб відповідно до вимог ЄС. При цьому, управління ризиками в країнах ЄС сьогодні орієнтоване на визначення не стільки товарних властивостей вантажів, як на оцінку діяльності конкретних учасників зовнішньоекономічної діяльності, оскільки адекватне

розуміння їх діяльності є одним із базових принципів організації сучасних систем управління ризиками, зокрема застосовуваної в ЄС [3, с. 277-278].

У свою чергу, країнами-членами ЄС в цілях забезпечення митних органів необхідною інформацією було розроблено спільний Каталог індикаторів ризику, на базі якого здійснюється ідентифікація та оцінка ризиків для суб'єктів ЗЕД. Використання даних про ризик, його оцінка, повинні застосовуватись, враховуючи особливості кожного окремого випадку. У разі встановлення факту правопорушення, формується відповідна історія із зазначенням випадків та фактів. Такі списки можуть аналізуватись та накладатись на поточні дані для виявлення умов виникнення такого ризику на даний період часу. Такий методичний підхід є основою ефективного підвищення якості управління ризиками в митній галузі, забезпечуючи раціоналізацію процесу прийняття стратегічних, управлінських, оперативних рішень на всіх етапах та рівнях митного адміністрування в рамках Співтовариства [4, с. 175].

Вивчення міжнародних аспектів та рекомендацій щодо управління митними ризиками дає змогу констатувати, що митний контроль та митне оформлення, здійснювані за засадах системи управління ризиками, повинні відбуватись із мінімально допустимими витратами часу, матеріальних та людських ресурсів. Підвищенню ефективності цих процедур сприятиме якісне удосконалення комунікативних зв'язків між митними органами та учасниками зовнішньоекономічної діяльності, а також співпраця між митними адміністраціями різних країн світу.

Література:

1. Кулик Г. Класифікаційна модель системи ризиків у митній службі України // Вісник Національної академії державного управління при Президенті України. – 2012. – № 2. – С. 91-98.
2. Терещенко С.С. Концептуальні основи ризик-менеджменту у галузі митної справи / С. С. Терещенко // Митний брокер. – 2010. – № 5. – С. 55 –86.
3. Управління ризиками в митній справі: зарубіжний досвід та вітчизняна практика : монографія / за заг. ред. І. Г. Бережнюка. – Хмельницький : ПП Мельник А. А., 2014. – 288 с.
4. Комаров О. В. Світова та європейська практика з реалізації механізмів управління кордонами та адміністрування ризиків у митній галузі в контексті гарантування державної безпеки / О. В. Комаров // Вісник АМСУ. Серія : «Державне управління». – 2013. – № 2 (9). – С. 170-178.

Ірина Мельник

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: кан. екон. наук, доцент Бондаренко Є. П.

РОЛЬ ФІСКАЛЬНИХ ВАЖЕЛІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Економічно сильною і стабільною в своєму розвитку може стати тільки та держава, законодавча база якої відповідає інтересам переважної більшості громадян. Світовий досвід засвідчує, що кожна демократична держава, яка прагне мати в суспільстві соціальний мир і злагоду, постійно вдосконалює систему оподаткування своїх громадян, для повної узгодженості інтересів усіх верств населення. Однією із головних цілей формування ефективної фіскальної політики є поліпшення фінансового стану підприємств усіх форм власності і, особливо, пріоритетних напрямів виробництва.

З одного боку, податки зобов'язані забезпечити стабільну фінансову базу держави, а з іншого – залишити достатньо коштів підприємствам та громадянам з метою збереження максимальної зацікавленості у результатах їх діяльності. Регулювання нових економічних відносин потребує гнучкої податкової політики, яка дала б змогу оптимально поєднати інтереси держави з інтересами платників податків